

Nepohodlný

Měl jsem na vybranou? Myslíte si, že je to všechno tak jednoduché? Mohl jsem udělat něco jinak? Řeknu vám, jak to přesně bylo.

Probudil jsem se v brzkých ranních hodinách. Moc jsem toho nenaspal. Všichni ještě tvrdě spali. Byl přesně ten čas, kdy nevíte, jestli je ještě hluboká noc, nebo jestli líně začíná ráno. Věděl jsem, že mám na všechno slabých 35 minut. Nechal jsem si 10 minut na cestu na nádraží, abych stihl vlak ve 4:55 hod.

Všechno bylo tak rychlé. Čtyři páry ponožek, dvě seprané košile, stejný počet čistých trenýrek. Víc jsem toho nepotřeboval. S tím mi v batohu zůstalo tak akorát místa na něco k jídlu a trochu vody. Opouštěl jsem vchodové dveře jako tělo bez duše. „Tohle už nejsem já,“ opakoval jsem si v hlavě. Možná jsem se měl rozloučit, ale nešlo to. Všechna ta bolest se ve mně držela už moc dlouho. Nesnesl bych pohled do těch nevinných dětských očí. Utíkám? A jestli ano, nedá se dělat nic jiného?

Čas běžel. Všechno mi připadalo strašně neuvěřitelné. Samým vzrušením jsem slyšel, jak mi v žilách kolovala krev, v uších jsem cítil vlastní živý tep.

Lístek na vlak jsem už měl pečlivě uložený v saku. V pravé kapse. No, a přesně v této části výpovědi přiznávám, že jsem byl připraven. Všechno jsem to plánoval. Nemůžu říct, že úplně do detailů, ale plánoval.

Celý můj úkol byl ujít těch posledních pár metrů, nastoupit do těžkopádného vlaku a odjet. Tak se taky stalo. Byl jsem sám – ve vlaku a vlastně i v životě. Měl jsem dobrých 8 hodin cesty před sebou, všechn ten čas na přemýšlení. Průvodčí cvakl lístek a v ten moment jsem si to všechno naplno uvědomil. Utíkám ze svého života, protože jsem udělal něco, co se nesmí. Nejspíš jsem moc sraab na to, abych nesl odpovědnost. Nést zodpovědnost totiž znamenalo ohrozit svou rodinu. Vyhrožovali mi, že jim ublíží, když se nebudu klidit z cesty. Trhá mi to srdce, ale je to to nejlepší, co pro ně můžu udělat.

Hlava mi začíná padat únavou i myšlenkou, že až se probudím, začínám od nuly. Jako někdo jiný,... v zemi, ve které neznám řeč ani lidi. Od teď jsem pan Neviditelný.

Název díla: Nepohodlný

Jméno autora: Kateřina Mudrlová